26/04/2019

Για πρώτη φορά Λιτανεία της θαυματουργού εικόνας Παναγίας Μολυβδοσκεπάστου

/ Ορθόδοξες Προβολές

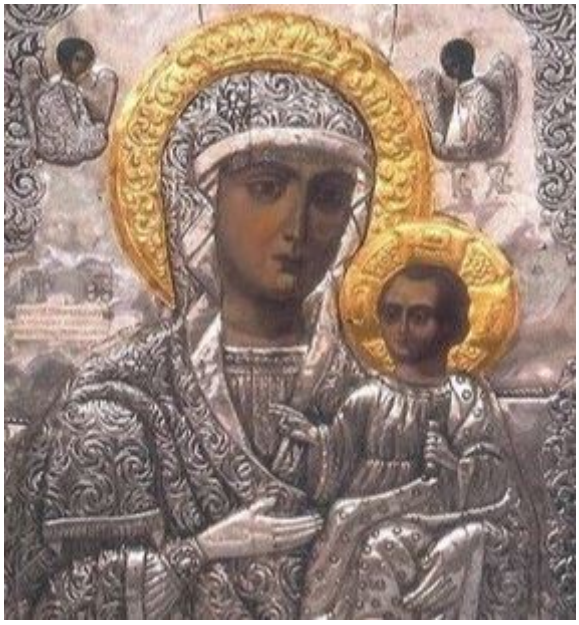

Για πρώτη φορά θα πραγματοποιηθεί η Λιτανεία της θαυματουργού εικόνας Παναγίας Μολυβδοσκεπάστου Κόνιτσας Ιωαννίνων. Αναλυτικότερα είθισται στὴν μοναχικὴ πολιτεία, κατὰ τὴν Διακαινήσιμο Ἑβδομάδα, νὰ λιτανεύεται ἡ ἐφέστιος εἰκόνα τῆς Παναγίας. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Μολυβδοσκεπάστου, ἀκολουθώντας αὐτὴν τὴν παράδοση, θὰ πραγματοποιήσει γιὰ πρώτη φορὰ λιτάνευση τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Πωγωνιανιτίσσης (Μολυβδοσκεπάστου) ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς Μονῆς κατὰ τὸ ἁγιορείτικο τυπικό. Ἡ λιτανεία θὰ πραγματοποιηθεῖ τὴν Τρίτη 30 Ἀπριλίου 2019 στὶς 10:30 π.μ. μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας.

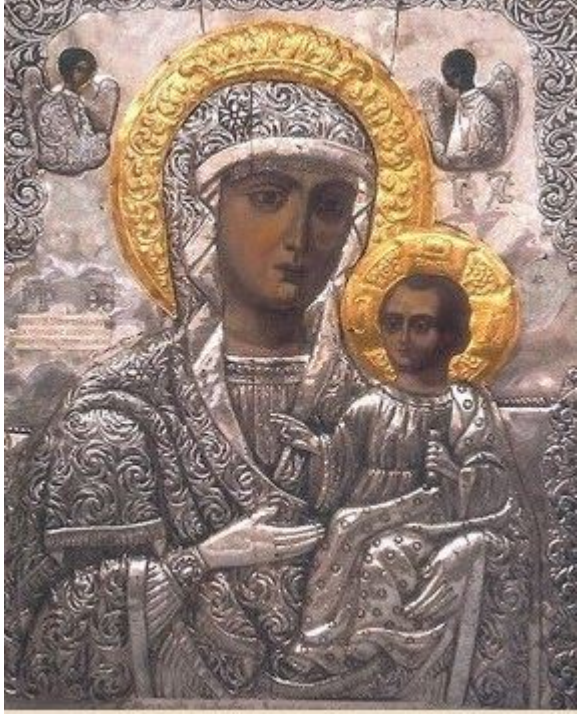

Η Ιστορία του Μοναστηριού

Δίπλα στα ελληνοαλβανικά σύνορα, κοντά στο σημείο όπου ενώνεται ο ποταμός Αώος με τον Σαραντάπορο, βρίσκεται η περίφημη **Μονή της Κοίμησης της Θεοτόκου**, από τις παλαιότερες και ωραιότερες της Ηπείρου. Είναι περισσότερο γνωστή ως **Μονή Μολυβδοσκέπαστου**, λόγω των φύλλων μολύβδου που καλύπτουν τη στέγη του καθολικού της.

Σύμφωνα με επιγραφή που σώζεται στο καθολικό, η μονή ιδρύθηκε τον 7ο αιώνα από τον **Βυζαντινό αυτοκράτορα *Κωνσταντίνο Δ΄ Πωγωνάτο***. Ανακαινίσθηκε στις αρχές του 14ου αιώνα από τον ***Ανδρόνικο Κομνηνό*** **Μέγα Δούκα Παλαιολόγο**, εγγονό του δεσπότη της Ηπείρου ***Μιχαήλ Β΄ Κομνηνού Δούκα***, και αργότερα, το 1521, από τους κατοίκους της Πωγωνιανής. Ήταν αρχικά σταυροπηγιακή – υπαγόταν δηλαδή απευθείας στο Πατριαρχείο – και γνώρισε μεγάλη ακμή, που κορυφώθηκε τον 16ο αιώνα, εποχή της ανακαίνισής της. Διέθετε μεγάλη περιουσία και είχε μετόχια ακόμη και στη Ρουμανία, ενώ στους χώρους της λειτουργούσε σχολή, εργαστήριο χειρογράφων και πλούσια βιβλιοθήκη. Σταδιακά, από τον 17ο αιώνα άρχισε να παρακμάζει και το 1848 εγκαταλείφθηκε οριστικά. Το 1943 βομβαρδίστηκε από γερμανικά στρατεύματα και καταστράφηκε εν μέρει το συγκρότημα των κελιών της.

Η μονή περιβάλλεται από ψηλό περίβολο με διώροφα συγκροτήματα κελιών και εξακολουθεί να έχει την όψη φρουρίου. Το καθολικό έχει ιδιαίτερα ψηλό τρούλο και οι τοίχοι του είναι κτισμένοι με λίθινες πλάκες που εναλλάσσονται με πλίνθους και διακοσμούνται με κεραμοπλαστικά στοιχεία και εντοιχισμένα αγγεία. Κατά τις ανακαινίσεις της μονής έγιναν προσθήκες στο αρχικό κτίσμα και προσαρτήθηκαν δύο παρεκκλήσια.

Το εσωτερικό του ναού καλύπτεται με **τοιχογραφίες** που χρονολογούνται κυρίως στον 16ο αιώνα (1521 και 1537), ενώ σώζονται και λίγα σπαράγματα από τη διακόσμηση του 14ου αιώνα. Σπάνιο δείγμα υστεροβυζαντινής ξυλογλυπτικής αποτελεί η **δίφυλλη θύρα** του 14ου αιώνα, που διακοσμείται με ανάγλυφες επιχρωματισμένες παραστάσεις τοποθετημένες σε έξι πλαίσια. Από τα πλούσια κειμήλια της μονής ξεχωρίζει η **θαυματουργή εικόνα της Παναγίας Βρεφοκρατούσας**.

Σήμερα η μονή είναι ανδρική και εορτάζει στις 15 Αυγούστου.